

ČASOPIS DEVÍTKA 9

Časopis vydávají žáci 8.A a 8.B

Základní a mateřská škola
Komenského 4
679 04 Adamov

Obsah

Anketa o knihách	2
Den Země	3
Rychlé šípy	4
Výlet na jezírko	4
Pendolinem do Prahy	6
Olympiáda	7
Mistrovství ČR juniorů v petanque	8
Pasování čtenářů na Ronovské	8
Pasování čtenářů na Komenského	9
Akademie 2011	9
Plavácci	10
Den dětí	10
Koncert Réva	12
Malá maturita	12
Výsledky přijímacích řízení na SŠ	13
Stránka pro prvňáčky	14

Anketa o knihách

Názory na to, že dnešní mládež nechte, nostalgická vzpomínání na doby minulé, když jsme stáli každý čtvrtěk frontu na knížky (!), nekonečné debaty na téma Proč dnešní děti nečtou? a tisíckrát opakovaná mantra napříč celým spektrem světa dospělých o tom, jak je důležité číst – to je všeobecně známá písnička, která ale „nečtenáře“ nedokáže příliš zaujmout, natož přimět ke čtení.

Učitelé naší školy se opravdu denně snaží zvyšovat úroveň žáků v oblasti čtenářství. Škola je zapojena do projektu EU *Inovace a zkvalitnění výuky čtenářské a informační gramotnosti*, děti mají k dispozici dobře vybavenou žákovskou knihovnu a účastní se řady aktivit, které jim škola nabízí: Pasování prvňáčků na čtenáře, společný projekt žáků prvních a devátých tříd Čteme spolu, zapojení do hlasování po internetu v celostátních projektech *Celé Česko čte dětem* a *Čtení pomáhá*, tvorba vlastního školního časopisu *Devítka*, projekt *Malá maturita* pro vycházející žáky aj.

Vedení pedagogickým optimismem jsme v květnu 2011 zkusili oslovit žáky naší školy formou ankety *O nejoblíbenější knihu*, abychom zjistili, jaké knihy mají děti nejraději a jakým literárním žánrům dávají přednost. Hlasování na školním intranetu

připravil p. uč. Tůma, žáci pak v hodinách českého jazyka navštívili učebnu informatiky a pod vedením učitelů vyplnili více či méně svědomitě anketní dotazníky. Do hlasování se zapojily i děti z odloučeného pracoviště na Ronovské.

Celkem hlasovalo 136 žáků čtvrtého až devátého ročníku. Z hlasování vyplynulo, že nejoblíbenější knihou žáků ZŠ Adamov je řada knih J. W. Rowlingové o Harry Potterovi (11 hlasů), druhé místo zaujala série „upířích románů“ S. Meye-

rové (7 hlasů). Četnost hlasů, kterou tyto knihy získaly, je mimo jiné dána množstvím vydaných knih těchto autorů. Ostatní knihy pak obdržely méně hlasů, protože se na jejich volbě shodovalo méně čtenářů. Celkově se v anketě sešlo několik desítek různých knih mnoha různých autorů, což je dokladem pestrosti knižního trhu i čtenářského vkusu. Jedna žákyně sedmého ročníku si však při hlasování neodpustila poznámku: „Já jsem přečetla za celý život dvě knížky, tak kterou mám napsat?“ K nejoblí-

benějším českým spisovatelům patří podle našich žáků sběratel a autoři pohádek K. J. Erben a B. Němcová, nejmilejším ilustrátorem dětských knih je J. Lada. Z jednotlivých literárních žánrů zejména chlapani preferují „fantasy“, a to včetně literatury sci-fi, u dívek vyhrávají dívčí romány (hlavně ty s upíří tematikou). Nejmladší čtenáři tradičně fandí pohádkám. Anketa také zachytila, jak často navštěvují naši žáci městskou knihovnu v Adamově a žákovskou knihovnu ve škole. Přibližně polovina dětí alespoň „občas“ některou z těchto institucí navštíví. Obecně známý fakt, že žáci „málo“ čtou, dokládá závěr ankety: skoro dvě třetiny žáků přečtou méně než pět knih ročně.

Co k tomu dodat? Je na nás dospělých, abychom dětem včas pomohli odhalit krásu literárního díla, protože knihy jsou lidem tím, čím křídla ptákům (Ruskin). Výchova ke čtenářství začíná v rodině, kde je kniha „doma“, kde je rodič čtenářským vzorem a kniha pomocníkem k rozvíjení dětské fantazie, slovní zásoby a všech důležitých dovedností, které pak ve škole vedou žáky na cestě k jejich úplné gramotnosti. Věříme, že moderní společnost gramotné občany potřebuje.

Hodaňová, Tůma

Den země v Krásensku

S paní učitelkou jsme před nedávnem malovali obrázky na téma „Za tajemstvím lesa“, které potom paní učitelka zaslala do soutěže, pořádané ekologickým centrem Lipka v Krásensku.

Z naší třídy jsme byly čtyři děvčata, která získala zvláštní ocenění poroty. Ceny se předávaly u příležitosti Dne země v sobotu 16. 4. na Rychtě v Krásensku. Jela jsem se tam proto s rodiči a sestrou podívat.

U vchodu do Rychty nás přivítali pracovníci centra a vysvětlili, co se tam ten den děje. Dostala jsem i průvodce, protože tam bylo několik stanovišť se zajímavými úkoly a soutěžemi. Na plánu byly vyznačeny polohy stanovišť. Jednotlivá stanoviště bylo možno navštívit v libovolném pořadí. Každé stanoviště neslo název jednoho stromu a za splnění úkolu jsme obdrželi zelenou kartičku s daným stromem a razítko do průvodce, který byl jakousi průkazkou. Poznávaly se stromy podle kůry se zavázanýma očima. Zahráli jsme si i na strakapoudy. Pomocí pinzety jsme lovili želatinové žížalky z krabice, ve které byly pouze tři malé otvory. Podobně jako to dělají strakapoudi, když zpod kůry stromů vybírají larvy tesaříků. Tato disciplína se mi velmi líbila. Ovšem dostat bonbóny z krabice nebylo jednoduché. Vyzkoušela si to i paní učitelka.

V 15.00 hodin proběhlo v učebně předávání cen za oceněné výkresy. Prohlédla jsem si ostatní obrázky zasláné do soutěže. Nejvíce se mi líbily ty, které kreslili studenti z gymnázia ve Vyškově. Protože svítilo sluníčko, byl to opravdu moc hezky strávený den.

Eliška Čížková, 4. A

Do divadla za Rychlými šípky!

Mírek Dušín, Jarka Metelka, Jindra Hojer, Rychloňozka a Červenáček. Že netušíte, o kom je řeč? Tak to asi patříte k naší mladší generaci. Ostatní totiž ví, že jsou to chlapi z Rychlých šípů. Abychom i naše pátáky a šestáky seznámili s příběhy těchto čestných hochů, vypravili jsme se do Divadla Radost v Brně na stejnojmenné divadelní představení.

Uvítal nás nově zrekonstruovaný vjezd a foyer divadla s kolekcí loutek Sylvy Zimula Hanákové s názvem „Alenka v říši divů“, která v loňském roce zvítězila na mezinárodním divadelním festivalu „Divadelní svět Brno“. Po prvních „dotecích“ divadelní atmosféry jsme se usadili a představení mohlo začít.

Jestliže někteří čekali nudné představení, hned po prvních minutách změnili názor. Všestranní herci nám „na-

servírovali“ příběhy Rychlých šípů humorně, s určitou nadšátkou, mnohdy vyvedenou do extrému. Bavili se jak děti, tak dospělí. Celé představení korunovala bitva s papírovými koulemi, do níž byli zapojeni i diváci. A protože „Radost“ je divadlo loutkové, přidali herci ještě jeden veselý příběh této party kluků sehraný právě s loutkami. Atmosféru té doby krásně dokreslily některé známé písně.

Odměnou hercům byl dlouhý potlesk a úsměvy na tvářích malých diváků. Pozitivní ohlasy našich žáků po představení zase zahrály u srdíčka paní učitelky.

V „Radosti“ se již brzy chystá otevření unikátního depozitáře loutek, které Divadlo Radost za šedesát let své existence uchovává. Dobrý důvod udělat si radost a vyrazit do divadla s celou rodinou!

Mgr. Monika Nejezchlebová

Výlet na Jezírko

V pátek 6. května jsme jeli se třetáky na výukový program Vodní království. Nejedli jsme až na Jezírko, ale autobus nám zastavil už na „Palouku u buku“, kde jsme se seznámili s Katkou a Reginou – našimi průvodkyněmi. Ty nám ukázaly na palouku stromy, které jsme všichni dobře znali, ale také cizokrajné stromy, které tam vysadili lesníci. Potom jsme si zahráli hru. Všichni byli rybičky, ale čtyři třetáci byli rybáři. Když chytili rybu, musela jim říct jednoho vodního živočicha, aby ji pustili zpátky.

Po hře jsme dostali pracovní list a po skupinkách jsme se vydali podle mapy k Jezírku. Na mapě byla čísla a fotografie a my jsme měli zjistit, kde jsme, ale byla tam spousta dalších úkolů, třeba zjistit jméno studánky, nebo

jaké stromy jsme viděli. Nedošli jsme až k Jezírku, ale k potůčku, kde jsme dostali sítko a lovili jsme z vody živočichy. Viděli jsme třeba blešivce, splešťuli blátivou, larvy pošvatek a třetáci dokonce chytili dvě užovky.

Když jsme dolovili, šli jsme na Jezírko a tam jsme si postavili z kostek a modré látky vodní tok. A protože bylo moc hodin, museli jsme jet do Adamova. Den strávený na Jezírku se nám moc líbil.

Jitka Večeřová, třída 4. A

Třetáci a čtvrtáci ve vodním království

V pátek 6. května 2011 jsme ze školy na Ronovské vyjeli na exkurzi do ekologického střediska Jezírka v Brně-Soběšicích.

Tento rok pro nás nebyla připravená výuka v budově Jezírka, ale v nádherné okolní přírodě. Po úvodním seznámení s průvodkyněmi a pohybové hře „Na rybáře“ jsme se už mohli naplno věnovat úkolům, které pro nás byly připravené. Poznávali jsme rostliny i živočichy spojené s vodou, prohlédli si studánky na louce „U buku“ a nakonec přišlo to nejdůležitější. Vydali jsme se po skupinkách do lesa a museli najít podle mapy správnou trasu vedoucí k cíli. Některým hledání trvalo trochu déle, ale nakonec ho všichni zvládli a došli na určené místo. Po vydatné svačině následovalo „lovení pišišvorů“ ve zdejším potoku. I přes mírný zmatek jsme zvládli vylovit některé velice drobné vodní živočichy. Pozorně jsme si je prohlédli a zase pustili zpět do vody.

Pak už jsme se vydali do budovy Jezírka, kde každá třída vytvářela své představy vodního království. Po pilné

práci všechny skupiny dostaly od průvodkyň pochvalu a mohli jsme vyjet na zpáteční cestu. Mírně unavení, ale spokojení už jsme se těšili na oběd a někteří hlavně na odpočinek pro své „unavené“ nožičky.

Pendolinem do Prahy

Nádherný, slunečný dubnový den, vůně beránka a malovaná vajíčka upozorňují na blížící se Velikonoce. Žáci pátých ročníků z Adamova se na nádraží v Brně už rozhlíží a jeden přes druhého pokřikují: „Kdy už přijede to „pendolino“? Kde budeme sedět? Jak dlouho pojedeme...?“ Už je tady! Všichni nedočkavě vstupují do vlaku a vydáváme se na cestu do jednoho z nejkrásnějších měst Evropy – do Prahy. Někteří jsou zde poprvé, jiní měli tu čest již někdy dříve s rodiči nebo prarodiči.

Tak prosím, výlet začíná!

Naším cílem byl především střed Prahy a rozhledna na Petříně. Od nádraží jsme vyrazili k soše svatého Václava. Stánky s velikonočními suvenýry a voňavými lákadly v podobě trdelníků a palačinek, kterým málokdo odolal, nás provázely cestou od Václavského ke Staroměstskému náměstí. Oči všech hledaly orloj, ale v chodu jsme ho kvůli odstavce neviděli. Po krátké návštěvě Týnského chrámu už naše kroky směřovaly ke Karlovu mostu, kde jsme si řekli něco z jeho historie, prohlédli barokní sochy a nahlédli také na část „Kampy“, kde se natáčely „Chobotnice z II. patra“. A protože se již blížilo poledne, pospíchali jsme k Hradu starými zámeckými schody. Jejich počítání dalo některým zabrat, sluníčko už nám také trochu zamotalo hlavy, ale přehlídku jsme stihli a po výměně hradní stráže jsme si prošli nádvoří a prohlédli Svatovítský chrám.

Co nás čeká nyní? Dalším bodem našeho putování je Petřín. Již pod rozhlednou pan učitel ujistil bázlivější z nás, že rozhledna už tu stojí spoustu let a určitě nespadne. Na odvaze to však některým moc nepřidalo. Naše obavy však předčilo očekávání vidět Prahu „jako na dlani“, a tak jsme, vzájemně se povzbuzujíc, vyrazili po to-

čitých schodech nahoru. Rozhledna nás nezklamala a my jsme mohli vidět, proč se Praze říká stověžatá. A nakonec jsme zahodili všechny komplexy a zasmáli se v zrcadlové síni, kde i malí mohou být velkými a tlustí tenkými. Spousta zrcadel cestou bludištěm zmátla především děvčata, venku jsme se však sešli všichni. A už byl čas zamířit k „zubačce“ a potom tramvají a metrem směrem k nádraží.

Cesta rychlíkem zpátky byla plná smíchu a radosti a utekla jako voda. Unavení, ale plní nových zážitků jsme se vraceli domů! A protože je Praha plná krásných míst, určitě ji zase brzy rádi navštívíme.

Mgr. Monika Nejezchlebová

Olympiáda 1. ročníků

Ve středu 25. 5. 2011 se 10 prvňáčků (5 kluků a 5 holek) vypravilo poměřit svoje síly na olympiádu 1. ročníků ve Velkých Opatovicích, která byla v pořadí již třináctá. Vstávat museli už velmi brzy, protože jsem vlakem odjížděli už ve tři čtvrtě na sedm. Do Opatovic jsme dorazili včas.

Po slavnostním nástupu všech 227 závodníků z 28 škol z celého okresu (přijela dokonce i jedna škola až z Prahy), jsme se pustili do závodů. První nás čekal maratón na 400 m, kde se nejlépe umístil Václav

Janoušek na 20. místě. Hned v dalším závodě – běh na 50 metrů – jsme sklidili první velký úspěch – 2. místo pro Vojtu Konečného. Špatně nedopadli ani Václav Janoušek – 9. místo a Vojta Kubín – 21. místo. Další v pořadí byl skok z místa – nejlepší závodník skočil z místa neuvěřitelných 173 cm, Vojta Konečný skočil 159 cm a vybojoval tak pro nás bronzovou medaili. Výborně to také skákalo Vanesce Šmahelové, která si skočila pro 10. místo a Vašek Janoušek pro 16. místo. V poslední

disciplíně – hod kriketovým míčkem – se nám už moc nevedlo. V celkovém hodnocení závodníků – atletický čtyřboj – jsme ale opět medaili získali – 2. místo Vojta Konečný. Ani v hodnocení škol jsem nedopadli špatně – získali jsme 6. místo. Celá naše olympijská výprava si nakonec vezla domů 3 medaile. Ale obrovská pochvala patří všem našim malým závodníkům, protože do každého závodu nastupovali s velkým odhodláním a žádný závod nevzdali, i když konkurence byla opravdu

obrovská. Celý den jsme si v Opatovicích moc užili a už se těšíme na další ročník. Všechny výsledky i fotky jsou k dispozici na internetových stránkách ZŠ Velké Opatovice.

Mgr. Helena Ličková

Mistrovství České republiky juniorů v petanque

Mistrovství České republiky juniorů v petanque se konalo od 28.5 – 1.5 2011, konalo se ve městě Drhleny. Na místo konání jsme odjízďeli z domova v dopoledních hodinách a dojeli jsme tam v 15:00 hod. Po příjezdu jsme se přivítali s trenérem, nahlásili jsme naše jména a následně jsme se šli ubytovat do námi přidělené chatky, ve které jsme také byli s protihráčem ze Slovenska.

Jakmile jsme se ubytovali, tak jsme šli na hřiště, kde jsme se roztrénovali. Poté následoval nástup, na kterém jsme si řekli, co a jak bude probíhat a byli jsme seznámeni s pravidly hry. Po seznámení jsme dostali 10min rozchod a dále jsme trénovali střelbu a techniku hry.

Druhý den jsme měli budíček v 7:00

hod. Následovala nás rozcvička a po rozcvičce jsme se šli proběhnout. Po návratu jsme měli hygienu a snídani, která byla v 8:00 hod. Po snídani jsme měli hodinu čas. V 9:00 hod nás následoval nástup, na kterém jsme si řekli, co budeme dělat. Po nástupu, nás čekaly zase ateliéry. Po obědě, který probíhal v 12:00 hod, jsme měli do 14:00 hod polední klid. Po poledním klidu jsme rozjeli turnaj ve střelbě pro ty, co chtěli. Střelba trvala až do večerních hodin. V 19:00 jsme měli večeri. Po večeri jsme měli volno, které jsme využili tím, že jsme se šli projít k místnímu rybníku. Večerku jsme měli v 22:30.

Třetí den jsme měli také ráno budíček v 7:00 a rozcvičku, po které jsme šli zase na snídani. Po snídani jsme měli nástup, ve

kterém, jsme si řekli, co nás zase čeká tento den. Tento slunečný den bylo dohrávání turnaje ve střelbě, které skončilo chvíli před obědem. Po obědě začalo Mistrovství

České republiky. Rozlosovali jsme si týmy, celkem tam bylo 8 týmů z různých krajů. V základním kole jsme hráli 3 zápasy, hned první zápas jsme prohráli 13:8.

Zbylé dva zápasy jsme vyhráli. Poté jsme postoupili do Pavouka. To je postupující rozlosování. Čekali jsme na rozlosování, po rozlosování jsme hráli o postup do čtverky, který jsme vyhráli. A pak jsme šli na večeri, a po večeri jsme měli zase volno.

Čtvrtý den jsme ráno neměli rozcvičku a budíček byl v 8:00, poté snídane a hygiena. Po hygieně nás čekal nástup, ve kterém jsme se dozvěděli, že budeme hrát o první, druhé a třetí místo. Zápas o třetí místo jsme vyhráli. Pak nás následoval oběd. Po obědě jsme hráli finále o 1 a 2 místo. Zápas jsme vyhráli ale jen ofous, skončilo to 13:12. Po zápase a vyhlášení cen nás čekala velmi dlouhá cesta domů.

Pasování čtenářů na Ronovské

Odpoledne dne 2. května byli žáci z 1.A pasováni na čtenáře.

Do školy se přišli podívat rodiče, prarodiče i sourozenci dětí. Největším překvapením pro děti bylo, že si přišla poslechnout jejich čtení i princezna.

Děti měly připravený program z básniček a písniček, které se naučily během 1. třídy.

Obávaným a nejočekávanějším vrcholem odpoledne bylo ovšem samotné čtení.

Žáci přicházeli po jenom ke stolu, aby každý samostatně přečetl kousek pohádky *O Budulínkovi*. I přes trému, která určitě některé děti svazovala, to zvládly výborně.

A tak mohla princezna všechny děti slavnostně pasovat mečem na Čtenáře 2011. Děti dostaly čtenářský diplom a slavnostní šerpy, které jim budou tento den připomínat.

Na konci se všichni žáci z 1.A rozloučili básničkou ze Slabikáře...

*Nejdřív slovo, potom větu,
mámo já to nepopletu.
Nejdřív větu, celé řádky,
táto dám to do pohádky.
Zvládnú přečíst každý list,
mějte radost UMÍM ČÍST!*

Mgr. Soňa Karásková

Pasování čtenářů na Komenského

V úterý 10. 5. 2011 nastal ten dlouho očekávaný den v 1.B – pasování na čtenáře. Už před čtvrtou hodinou odpoledne se začali scházet nedočkaví prvňáčci se svými rodiči. Dnes předvedou, jak zvládli to nejdůležitější, co se naučili – čtení. A nejen to! Prvňáčci si nachystali také dvě pohádky – ke kterým si sami vyrobili kulisy i masky, písničky i básničku. A potom sedli do svých lavic a pře-

četli společně pohádku O slepičce. Jejich čtenářský úspěch ocenila – kromě hrdých rodičů – i paní ředitelka a také princezna, která je na čtenáře pasovala. Každý si na tento důležitý den odnesl památku – šerpu, diplom a průkazku do školní knihovny. Z prvňáčků spadl opravdu obrovský kámen, že to zvládli všichni na jedničku. Rodiče na závěr přihystali krásné překvapení – oslavu, takže si

prvňáci mohli připít šampusem, ochutnat dort, mrkvový koláč, mramorovou bábovku, svatební koláčky a další spoustu dobrot a sladkostí. Společně jsme všichni poseděli a oslavili ten VELKÝ den. Všem rodičům za připravené pohoštění děkuji.

Ličková – tř. učitelka 1. B

Slavnostní akademie na Komenského

Dovedete si představit, že by vás někdo postavil před dvousehlaový dav diváků a vy ho měli zaujmout nějakým vtipným vystoupením? Myslím si, že takový adrenalinový zážitek by si dobrovolně dopřál málokdo. A přece, z naší školy na Komenského se našlo několik desítek statečných a odvážných, kteří pilně nacvičovali na slavnostní akademii uspořádanou pro rodiče k výročí založení školy.

Když pak přišel den D, tedy 26. květen 2011, byli všichni připraveni vydat z sebe to nejlepší. Nikdo nebyl v tu chvíli krásnější a vtipnější než Gábina a Terka, moderátorky celého pořadu. Nikdo nás tolik nerozesmál, jako sehraný tým plastických chirurgů z Nemocnice Adamov. Nikdo nás tolik nepobavil, jako dvě namlouvající se papírové hlavy. Žádný z nás nečekal, že žák čtvrté třídy zahraje na klávesy tak, že to znělo jako o Vánocích v kostele. Všichni jsme drželi palce prvňáčkům, aby se jim povedlo dozpívat písničky. Mnozí z nás poprvé viděli diablo a žasli, co se s ním dá všechno dělat. Dříve narození diváci si zopakovali ruské

básničky a písničky, včetně té slavné o jedličce z pohádky Mrazík. Všichni tančili a zpívali jako o život a najednou

nejen akademie, ale i kus jejich společného života na základce. Všichni jsme se na závěr dočkali potlesku i slova uznání a obdivu, kterých se všem dostalo vrchovatou měrou od starosty Adamova Mgr. Romana Piláta a od naší paní ředitelky.

Akademie skončila, připravujeme další pěknou akci: každoroční slavnostní rozloučení s žáky devátých tříd 29. června v MKS na Ptačině. Převezmou zde nejen poslední vysvědčení ze základní školy, ale svým způsobem i zodpovědnost za své další kroky v životě a na své cestě za vzděláním na středních školách. Stanou se z nich „absolventi 2010/2011“, kteří si domů odnesou spolu s absolventskými šerpami také základní vědomosti a dovednosti a hlavně vzpomínky na devět školních let. Vědomosti ať jsou trvalé, vzpomínky krásné a příští dny jasné a slunečné jako ten poslední.

To vám za celý kolektiv pedagogů přeje

Dalimila Hodaňová

byl konec. Příjemně odpoledne uzavřela ladná polonéza devátáků a jejich společná píseň na rozloučenou. Složili ji o sobě a o škole a mnozí si při ní uvědomili, že končí

Plaváčci Ptačina

Mokré vysvědčení předávali piráti

V Ve školním vzdělávací programu naší školy v Adamově je zařazeno i 40 lekcí plaveckého výcviku.

Velice se nám osvědčilo, když děti absolvují tyto lekce v mladším školním věku – ve 2. a 3. ročníku. Lekce plavání probíhá celkem ve 4 etapách – vždy dvakrát po 10 hodinách v každém školním roce. Plavecký výcvik děti neplatí, rodiče se fi-

nančně podílejí jen na dopravném. Vzhledem k počtu míst jsme v letošním školním roce mohli nabídnout lekce plavání i dětem z 1. tříd a z MŠ.

Děti se na plavání většinou velice těší. I ty, které přicházejí do bazénu se strachem z vody, se během pravidelných lekcí osmělí a postupně jejich strach mizí. Je radost vidět dítě, které před časem reagovalo takřka pláčem na stříkající vodu, jak se najednou potápí pod vodu pro míčky a puky. Výcvik vedou lektorky a lektoři plavání a probíhá

zároveň za dozoru pedagogických pracovníků. Pro výuku je používáno mnoho tradičních i netradičních pomůcek - plovací desky, plastová "křídélka", "žízaly", skluzavky, plovoucí koberce, různé druhy míčků, branky apod. Není tedy divu, že dětem se takové hodiny plavání velmi líbí.

Protože letošní plavecký výcvik právě skončil, tak se děti už těší ze svého "Mokrého vysvědčení". To jim letos předávali piráti pod bedlivým zrakem vodníka.

Mgr. Soňa Karásková

Den dětí

Pohádkový les

K Konečně je tu ten den, kdy všechny děti mají svátek.

Každý rok prvního června si čtvrtáci připraví pro mladší děti zábavné dopoledne s názvem Pohádkový les. Všichni z naší třídy si připravili nějaký převlek na své stanoviště.

Třeba já jsem byla převlečena za babku kořenářku. Dávala jsem dětem přivonět, ochutnávat a poznávat různá koření. Udělala jsem si legraci a do jedné skleničky jsem dala písek.

Eliška byla převlečena za datla. Měla takovou krabičku a z ní se vytahovali pinzetou červíci. Byl tam také ozbrojený bandita v poušti, který hledal ztracené korálky. Ne-

bo také rybář, baletka, chameleón, fotbalista, basketbalista, čarodějnice se záhadnými pytlíčky, rytíř Kuba, Józín z bažin, který chodil přes kameny, strašák, který přenášel vejce na lžici a babka s houbami a ovocem.

A na závěr byl schovaný sladký poklad, který bohužel všichni našli. Doufám, že se všechny děti a naši spolužáci pobavili. Tak nashledanou příští rok s dalšími čtvrtáky.

Kateřina Lunerová a Eliška Čížková, 4.A

Na den dětí jsme se vůbec neučili, protože jsme jako čtvrtáci připravovali pro prvňáčky, druháky a třetíáky „Pohádkový les“. Dlouhou dobu před tím jsme si chystali soutěže a převleky. Já jsem si vymyslela rýžování zlata. Měla jsem sklenici s pískem, ve kterém byla čocka a korálky, které se museli najít poslepu. U Nikči se lovily rybičky a u Máji měly děti za úkol přejít lano a udělat na něm třeba holubičku. Lucka měla mít kouzelné pytlíčky, ve kterých měly po hmatu poznat čísla, Lucka ale onemocněla a tak jí Jana musela zastupovat (zvládla to výborně). Kubovi musely házet kruhy na meč, Matěj držel kruh, do kterého se trefovaly míčem,

zatímco u Radima kopaly na bránu. Také tam byl Jožin z bažin, u kterého se chodilo po kamenech a jeho pomocník, u kterého se musely přenášet vejce na lžičce. Některé děti říkaly, že se jich bály. Byl tam dokonce datel, u kterého se pinzetou lovil žížalky. Byla tam i babka kořenářka, u které se poznávalo koření a houbařka, kde děti poznávaly vyřezané houby a ovoce. Všichni měli kartičku, do které dostávali razítka za splnění úkolu. Až když je měli všechny, mohli jít hledat poklad. Všem se to povedlo a všichni poklad našli.

Jitka Večeřová, 4.A

Turistika

Každý rok je 1. června Den dětí. Letos naše škola pořádala tyto aktivity: pohádkový les, plavání, cyklo-turistiku a turistiku. Já jsem si vybrala turistiku.

Ráno jsme měli sraz před školou a jakmile jsme se spočítali a zjistili, kdo chybí a kdo je navíc, vyrazili jsme na vlak, kterým jsme jeli až do Bílovic nad Svitavou.

Když jsme dorazili na místo, začalo pršet, a tak jsme vytáhli pláštěnky a deštníky a pokračovali v cestě na obřanskou zříceninu hradu. Dorazili jsme na hrad, dali jsme si svačinku a už bylo krásně, protože přestalo pršet. Posvětili jsme a vyrazili na

obhlídku hradu a pak na vyhlídku.

Podívali jsme se z vyhlídky a pokračovali jsme zpět na vlak. Po cestě jsme ještě narazili na studánku, u které jsme si odpočinuli. Když jsme se všichni napili ze studánky, byl nejvyšší čas vrátit se zpět do Bílovic a na vlak.

Za chvíli nás vlak zavezl do Adamova, nasedli jsme na autobus a vyvezli se ke škole, kde někteří z nás odešli domů a někteří do školy na oběd.

Saša Pelanová, 8.B

Dne 1. 6. 2011 se na naší škole uskutečnil Den dětí, kde si každý žák mohl vybrat z několika sportovních aktivit. Na seznamu se objevilo plavání, cykloturistika, turistika, fotbal. Každý učitel dostal svoji skupinu a v 8:00 byl začátek celé akce.

Fotbal

Pan učitel Kašpárek postavil dva týmy, které měly být silnou konkurencí pro ostatní družstva. Na tomto turnaji se objevily týmy ze škol: Boskovice, Židlochovice, Jedovnice, Lipovec, Lysice a naše dva týmy z Adamova. Všechny týmy si zahrály proti sobě a utkání byla velmi vyrovnaná. I přes velkou snahu se nám přes velkou konkuren-

ci vyhrát nepovedlo – byli jsme poslední.

Po náročném dni jsme byli rádi, že turnaj skončil a víme, že to příští rok můžeme zkusit znovu. Ceny přišel předat senátor Jihomoravského kraje Josef Regeztz. Po předání jsme se všichni odebrali na oběd a těšili jsme se na odpočinek.

Naše týmy

Adamov A: Patrik Homola, Dominik Šmahel, Patrik Svoboda, Libor Vintř, Dominik Flachs, Simona Rytířová.

Adamov B: Matěj Potůček, Nicolas Didí, Vlastimil Mužík, Tomáš Korčák, Radek Vybíral, Jiří Hruška, Lukáš Nesnídal a Jaroslav Kalina

Koncert Réva

Dne 30. května naší školu navštívila cimbálová kapela s názvem Réva.

Když jsme se dozvěděli, že Réva je cimbálová muzika, docela nás to vyvedlo z míry. My, děti moderní hudby, a cimbálovka?

Z koncertu se ale vyklubala zábava, ke které se přidávali mnozí z nás. Mezi lidové písně zařadili hudebníci i rockové skladby jako např. Nothing else matters od thrashmetalové kapely Metallica nebo Pohoda od Kabátů.

Po každé písničce nám dávali otázky z hudby, za které jsme dostali sladkou odměnu a nálepku. Naše paní učitelky se také zapojily, ale ne zpěvem, nýbrž tancem. Zpívaly se písně, které se učíme i v hudební výchově, a tak jsme jejich texty velmi dobře znali.

Doporučujeme ostatním poslechnout si tuto cimbálovou kapelu, protože nám se fakt velmi líbila.

J. Hrubá, V. Podrabská, 8.A

Malá maturita

Jak už bývá dobrým zvykem, konaly se na naší základní škole ve dnech 7. a 8. června Malé maturity. Letos již posedmé.

Žáci devátých ročníků tak znovu měli možnost si vyzkoušet, co asi prožívají při maturitách středoškoláci, kterým „jde o všechno“. Někteří žáci se vžili do své role natolik, že si ve spolupráci s rodiči zařídili ne přímo „svatý týden“, ale alespoň „svatý den“. Jistě z toho důvodu, aby se mohli co nejlépe připravit.

A tak v úterý ráno nastoupili všichni slavnostně oblečení, slavnostně naladěni a mírně nervózní, aby si mohli

vyslechnout úvodní řeč paní ředitelky Burianové a pana starosty Piláta.

Ve dvou učebnách ve čtvrt hodinových intervalech se snažili žáci „prodat“ všechno, co si do svých hlav uložili intenzivním studiem. Všichni byli zkoušeni z českého jazyka a matematiky, třetím, volitelným předmětem byl ve většině případů přírodopis, ale někteří jedinci si podle svého zájmu zvolili i anglický, ruský nebo německý jazyk, zeměpis, dějepis či chemii.

Všichni žáci uspěli, většina z nich dokonce předvedla výkony lepší než při běžné školní výuce. Tři žáci z 9.A

a dva z 9.B složili malomaturitní zkoušku se třemi, tudíž samými jedničkami. A jsou to právě ti, kteří se poctivě připravovali na vyučování v průběhu celé školní docházky: Michaela Filoušová, Dominik Neuman, Petr Svoboda, Lukáš Nesnídal a Tomáš Rozsypal.

Malé maturity byly ukončeny slavnostním předáváním maturitních vysvědčení za přítomnosti starosty a místostarosty města a malým pohoštěním.

Všem žákům gratulujeme !

D. Janotová

Výsledky přijímacího řízení na SŠ a víceletá gymnázia 2011

1. Žáci vycházející z 9. ročníku

Název školy (obor)	Přijato	Ukončení
Gymnázium Brno	1	M
Obchodní akademie Blansko, Brno	4	M
SPŠ Jedovnice, inf. technologie	1	M
SPŠ Most, strojírenství	1	M
SŠI Čichnova Brno, telekomunikace	2	M
SŠI Čichnova Brno, informační technologie	2	M
SŠI Čichnova Brno, bankovníctví - pojišťov.	1	M
COP Olomoucká Brno, programování CNC	1	M
SZŠ Blansko, zdravotnický asistent	1	M
SZŠ Brno, laboratorní asistent	1	M
SZŠ Brno, masér	1	M
SZŠ Brno, oční optik	1	M
ISŠ polygrafická Brno, tiskař	1	M
ISŠ polygrafická Brno, grafik pro média	1	M
SOŠ Bezručova Blansko, mechanik	1	M
SŠ Hybešova Boskovice, veterinářství	2	M
SŠ Hybešova Boskovice, ekonomika v podnikání	2	M
SOŠ Eldo Brno, kosmetické služby	1	M
SOU Eldo Brno, kadeřnice	1	VL
SZŠ Brno, ošetřovatelka	1	VL
SOU Brno, Blansko, kuchař - číšník	2	VL
SOU Brno, Boskovice, automechanik	2	VL
SOU Bezručova Blansko, elektrikář	1	VL
SOU Bezručova Blansko, nástrojař	1	VL
SOU Olešnice, cukrářské práce	1	VL
Počet přijatých žáků na SŠ z 9. ročníku	34	
Počet vycházejících žáků z devátého ročníku – celkem	34	

2. Žáci odcházející z 5. ročníku na víceleté gymnázium

Název školy (obor)	Přijato
Gymnázium Blansko	8
Počet žáků odcházejících na osmileté gymnázium – celkem	8

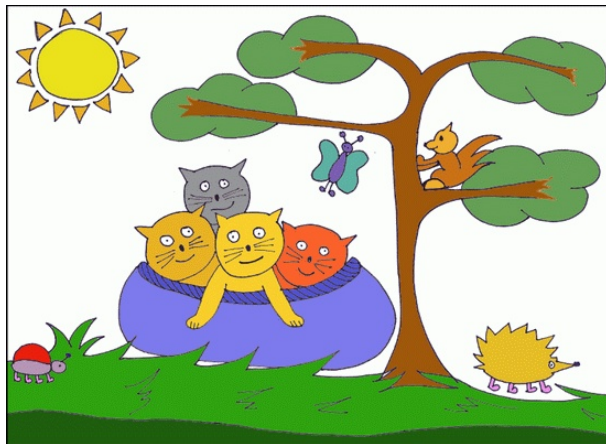
3. Ostatní vycházející žáci (z jiných ročníků)

Název školy (obor)	Přijato
—	0
Počet všech vycházejících žáků (z 5. a 9. ročníku)	42

Stránka pro prvňáčky

Pěnkava Věvec

Najdi a zakroužkuj 5 rozdílů:

Použité nástroje a písma

Arch Linux GNU/Linux® operační systém
 Scribus Open Source Desktop Publishing
 GNU Image Manipulation Program
 Context Free Art
 GNU GPL Liberation™ Fonts
 Computer Modern Unicode fonts
 DIST Inking font
 KG KatzCatz font

<http://www.archlinux.org>
<http://www.scribus.net>
<http://gimp.org>
<http://www.contextfreeart.org>
<https://fedorahosted.org/liberation-fonts>
<http://canopus.iacp.dvo.ru/~panov/cm-unicode>
<http://typeland.com>
<http://katzfonts.50megs.com/kg.html>

Myš

Myšičko, myš,
 pojď ke mně blíž.
 Nepůjdu, kocourku,
 nebo mě sníš.

Rybka

Plave rybka po rybníčku,
 nemá žádnou pokladničku.
 Kam penízky ukládá?
 na břicho a na záda.

